

skulle tilfalde Statskassen i Stedet for en lokal Kasse. Af den ærede Folketingsmand for Færøerne blev der henvist til Island, hvor Bøderne tilfalde Landskassen. Men Islands Stilling er en ganske anden end Færøernes. Man maa huske paa, at den Kasse, der der er Tale om, er i en vis Forstand en Statskasse, den islandske Statskasse, idet der af denne afholdes alle Udgifter, der vedrøre Island, for saa vidt de høre ind under de særlige Anliggender, hvilket jo gælder alle islandske Anliggender med Undtagelse af de under Udenrigsministeriet og Krigs- og Marineministeriet hørende. Derimod er den færøiske Amtsfattigkasse af samme Beskaffenhed som enhver anden Amtsfattigkasse i Danmark. Den har altsaa nærmest med de kommunale Anliggender at gøre, og der kan efter min Mening ikke godt være Tale om at lægge saa store Bøder som dem, der her nævnes — indtil 4,000 Kr. — og i Forbindelse dermed Konfiskation af Fangsten og Fiskeriredskaberne, som ogsaa kan løbe op til flere Tusinde Kroner, over til en Slags kommunal Fattigkasse. Det kan ikke være Meningen med disse Bestemmelser, at der derved skal skaffes denne Kasse en Indtægt, der maaske langt vil overstige de Udgifter, den har. Det naturlige er, at naar Statskassen, hvilket er nødvendigt, beskytter Øerne og afholder de derved forbundne store Udgifter, bør de Bøder, som maa erlægges, og de Konfiskationer, der mulig finde Sted, ogsaa tilfalde Statskassen. Dertil kommer endnu følgende Betragtning. Det er jo hovedsagelig Udlændinge, denne Lov er rettet imod, og der kan da fremkomme Spørgsmaal om, hvorvidt der er begaaet Misgreb af den, der var Fører af Inspektionsskibet, f. Eks. om Anholdelsen er sket inden for Søterritoriet eller uden for dette, og om der virkelig er Bevis for, at der er begaaet ulovligt Fiskeri. Fremkommer saadan Tvivl, bør man ikke behøve at tage Hensyn til den betydelige økonomiske Interesse, dette Spørgsmaals Afgørelse kan have for en lokal Kasse, men Regeringen maa være stillet frit, saa at den kan tage saadanne Hensigtsmæssighedshensyn, som stundom maa gøres gældende i internationale Forhold. Derfor maa jeg meget fraraade, at man inlader sig paa at gøre Forandringer heri. Naar den ærede Folketingsmand for Færøerne omtalte Sagen, var det naturligvis i Færøernes formentlige Interesse, at han henledte Opmærksomheden paa det ønskelige i at faa den antydede Forandring, og den ærede sidste Taler udtalte dette udtrykke-

lig, men jeg tror som sagt ikke, det vil være tilraadeligt.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen) var inde paa Spørgsmaalet om Bødernes Størrelse, og det var vel nærmest for at gøre opmærksom paa, at de høje Bøder ikke kunne nytte noget, naar man ikke har den fornødne Politikraft til Stede til at foretage Anholdelser. Jeg ved nu ikke, om jeg har forstået det ærede Medlem rigtig, maaske har jeg misforstået ham, men det forekommer mig, at der i hans Ord var en Antydning af, at de maaske vare højere end nødvendig. Det tror jeg ikke, thi selv om man har nok saa gode Inspektionsskibe deroppe, er det dog nødvendigt at have meget høje Bøder. Det er ikke nok, at Trawlerne jævnlige blive anholdte, men Tabet derved, Bøderne, maa være saa store, at de afskrække de paa-gældende fra at udøve dette ulovlige Fiskeri, selv om det maatte forholde sig saaledes, som det ærede Medlem for Færøerne sagde, at der endogsaa var Assurancer paa dette Omraade. Det er, som det ærede Medlem for Færøerne omtalte, en meget betydelig Indtægt, der kan tages i Løbet af faa Dage ved Hjælp af Trawlere, og selv om man faar et godt og dygtigt Inspektionsskib, vil det være ret vanskeligt at attrapere Trawlerne. Det, det gælder om, er ingenlunde at attrapere dem alle, men om i Ny og Næ at slaa ned. Det vil jo nemlig forholde sig saaledes med Inspektionsskibet, at Trawlerne hurtigt ville lære det at kende paa Afstand, og naar det ikke kan komme hurtigt ind paa Livet af dem, ville de søge at undgaa Ansvaret ved at give det Udseende af, at de ikke have fisket, og noget Vidnebevis i saa Henseende kan man ikke føre, da det Mandskab, der findes ombord paa Skibene, glat væk vil benægte Faktum. Man maa derfor have disse to Ting i Forening: et Inspektionsskib og meget store Bøder. Desuden maa man have Bestemmelser om Konfiskation af Redskaber og Fangst og tillige den Bestemmelse, der er sat ind af Ministeriet, at Redskaberne skulle gøres ubrugelige til Bündgarnsfiskeri, for at Trawlerne ikke skulle gaa hen og købe Redskaberne tilbage paa Auktionen. De vilde da nemlig være i Stand til, naar de havde erlagt Bøden, at gaa til Søs igen og rolig drive Fiskeriet videre. Jeg vil derfor tilraade, at man ikke paa dette Punkt foretager nogen Forandring.

Jeg forstod det ærede Medlems Advarsel imod, at Færingerne skulle udelukke sig fra Handelssamkvem med Trawlerne